

РЕШЕНИЕ

№ 40681

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5572** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.64 ал.3 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление/ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на Агенция по заетостта, седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение изх. № BG05SFRP002-1.003-0001/147 от 23.04.2027г. на ръководителя на Управляващия орган/УО/ на Оперативна програма/ОП/ „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027 и главен директор на ГД ЕФМПП за верификация по постъпило искане за междинно плащане № 15 от ИСУН 2020 за отчетен период 01.01.2026г.-28.02.2026г. в частта с която не са верифицирани разходи в размер на 2 444 862,79евро

Чрез детайлно изложение на фактите по спора, жалбоподателя твърди неправилност, немотовираност, недоказаност на оспорваният акт, както и постановяването му в нарушение на процесуалните правила – при неизследване в цялост и отчитане на всички факти и обстоятелства.

В допълнение – не е налице яснота относно:

Периода в който са извършени проверките при работодатели,сключили договори по проекта,

Критериите заложили в процеса на извършване на проверки довели до неверифициране на средства,

Мотивите на РУО да неверифициране на разходите за възнаграждения,щакакто и непреките разходи за всички лица назначени в сектор J/К,включени.

Същевременно жалбоподателят твърди,че:

Е налице висок процент констатирано присъствие на работните места на назначените лица, както и изпълнение на заложените в длъжностните х-ки дейности и функции.

За лицата, които не са открити по време на проверките е установено, че са изпълнявали служебни задължения извън посоченото работно място/командировки, срещи с клиенти и т.н. или са ползвали отпуск отазен в графика.

Кодекса на труда дава възможност на работодателя да разпише в трудовия договор или длъжностната х-ка правата и задълженията на служителя, месторабота, характер на работа и прочее.

Определените от НСИ дейности попадащи в сектор J/K по своята същност позволяват работа от разстояние или в движение.

Поради което и иска отмяната му.,

Ответната страна - ръководителя на Управляващия орган/УО/ на Оперативна програма/ОП/ „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027 и главен директор на ГД ЕФМПП в МТСП изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с мотивите на оспорваното решение, които съдът ще възпроизведе, в относимата им част, в настоящото решение.

Съдът, намира, че жалбата отговаря на изискванията за съдържание и приложения/с отстранена нередовност с молба от 03.06.2026г./, поради което и на основание чл. 157, ал. 1 от АПК следва да насрочи делото в открито съдебно заседание, а на основание чл. 154, ал. 1 АПК вр. чл. 153, ал. 1 АПК следва служебно да конституира страните по делото.

Жалбоподателят е бенефициент по АДФП № BG05SFPR002-1.003-0001-C01 „Започвам работа – Компонент 3 „Заетост“ по процедура чрез директно предоставяне на конкретен бенефициент.

В изпълнение на договора е подадено искане за плащане № 15 чрез ИСУН с отчетен период 01.01.2026-28.02.25026г. на обща стойност 15 616 702,90 евро.

При разглеждане на подаденото искане ответника е съобразил, че на 12.12.2025г. е регистриран сигнал за нередност по ОП, относно работодателите в сектор „J/K Създаване и разпорстаранение на информация и творчески продукти „далекосъобщения“ от Н. утвърдена от НСИ. В тази връзка изпълнителя е уведомен с решение за верификация по искане за междинно плащане от 12.12.2025г., което е обжалвано и не е влезнало в сила, като е образувано адм.д. № 435/2026г. на АССГ. РУО е установил още, че в процесното искане за плащане са предявени разходи, засегнати от регистрираният сигнал за нередности, респ. се позовава и на постановеното във връзка с предходното искане за плащане.

С оглед факта, че производството по администриране на нередност по чл. 69 ЗУСЕФСУ не е приключило РУО отказва предявените разходи за работници/служители назначени по проекта в изпълнение на дейност 2 „Осигуряване на субсидирана заетост на тримесечие“ в сектор „J/K Създаване и разпорстаранение на информация и творчески продукти „далекосъобщения“. Поради това е посочено, че всички разходи за труд за 289 тримесечия на лица от посоченият сектор не се верифицират, като след приключаване процедурата по администриране на нередност, бенефициера ще бъде уведомен своевременно и разходите могат да бъдат включени в следващото искане за плащане. Изрично е посочено кои разходи не се верифицират и като следствие е определен общ размер верифицирани разходи 13 171 840,11 евро, респ. 2 44 862,79 евро неверифицирани разходи, а именно:

Сумата от 749 658,32 евро по бюджетен ред 1.1. Разходи за възнаграждения по П1

Слаборазвити региони.

Сумата от 1 311 902,60 евро по бюджетен ред 1.2. Разходи за възнаграждения по П1 Регион в преход.

Сумата от 138 523,82 евро по бюджетен ред 2.1. Разходи за възнаграждения по ПЗ Слаборазвити региони.

Сумата от 150 486 евро по бюджетен ред 2.2. Разходи за възнаграждения по ПЗ Регион в преход.

На основание чл.57 ал.1 т.3 ЗУСЕФСУ е определен размер на неverifiedицираните разходи от раздел Втори „Единна ставка“ на стойност 94 032,34, които се разделят:

Сумата от 29 986,33 евро по бюджетен ред 5.1. Непреки разходи по П1 Слаборазвити региони.

Сумата от 52 476,08 евро по бюджетен ред 5.2. Непреки разходи по П1 Регион в преход.

Сумата от 5 540,08 евро по бюджетен ред 6.1. Непреки разходи по ПЗ Слаборазвити региони.

Сумата от 6029,86 евро по бюджетен ред 6.2. Непреки разходи по ПЗ Регион в преход.

На тази база следва да се приеме:

По силата на чл.64 ал.3 ЗУСЕФСУ отказ за верификация на разходите, включени в искане за плащане, за които не е потвърдена допустимост се издава от ръководителя на управляващия орган. По аналогичен начин и РУО е органът, компетентен да се произнесе по допустимостта на разходи във връзка с междинни и окончателни искания за плащания/арг.чл.62 ал.1 от ЗУСЕФСУ/. От своя страна нормата на чл. 9 ал.5 изр. второ от ЗУСЕФСУ предвижда, че ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Видно от заповед № РД-03-31/15.09.2022 на митнистъра на труда и социалната политика/компетентен да постанови същата съгласно чл.4 т.7 от УП на МТСП/ Ц. С., талвен директор на ТГД ЕФМПП е определен да изпълнява функциите на РУО на оп рчр 2021-2027. В този смисъл акта е постановен от компетентен орган.

При постановяване акта не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, като по преписката са приложени/ в т.ч. и на електронен носител/ събраните документи и в частност справка показваща дублирани и обхванати от проверка лица.

Като продължение и във връзка с преценката за наличие на обосновааност и мотивираност на акта и съответствието с материалния закон, съдът приема:

Актът е постановен в рамките на производството по чл.60 и сл. от ЗУСЕФСУ.

По силата на приложимата към процедурата нормативна уредба - след предявено искане за плащане, бенефициентът следва да докаже извършените разходи, а РУО преценява съответствието им с изискванията на закона и приложимите правила към съответната процедура. Нормата на чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ регламентира правомощието за извършване на проверки на документите, представени към искането за плащане и проверки на място, когато това е

приложимо, а по силата на чл.63 от закона е предвидена възможност за искане на допълнителни документи и разяснения.

Разпоредбата на чл.64 ал.1 ЗУСЕФСУ ясно и императивно гласи,че при започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане.Именно това е и основанието на което е постановен процесният отказ. В оспорваният акт ясно е посочено,че не се верифицират 41 еденици като стойност на индикатор за изпълнение – 32 нововключени лица за които са представени разходи за първо обработено тримесечие и 9 лица вклчени на мястото на напуснали – с посочване на бройка и съответния индикатор.

Върховния административен съд е имал възможност да постанови,че:

„За законосъобразността на отказа от верификация, на основание чл. 64, ал. 1, предл. 2 ЗУСЕФСУ, е достатъчно да се установи, че е започнала процедура по администриране на нередност, за която органът предвижда определяне на финансова корекция в размер, съответен на размера на неверифицирания разход. Логиката на законодателя е да не се допусне нарушение на принципа на добро финансово управление при изплащането на средства, за които има достатъчно сериозно основание да счита, че са разходени незаконосъобразно - в разрез с правото на Европейския съюз и на свързаното с него национално право.

За да е започната процедура по администриране на нередност, следва да е извършено първото действие, а именно – регистриране на сигнал за нередност. Този факт, наред с факта на подадено искане за плащане, в което са предявени за възстановяване разходи, засегнати от сигнала за нередност, са предпоставките, които съдът следва да установи при проверка законосъобразността на акт с правно основание чл. 64, ал. 1, пр. второ ЗУСЕФСУ. Кумулативното им наличие води до извод, че отказът за верификация и плащане на това основание, е законосъобразен“/виж Решение № 818 от 27.01.2026 г. на ВАС по адм. д. № 11462/2025 г., Решение № 7403 от 4.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 1124/2025 г. и др./.

С цел избягване всяко съмнение у страните,съдът с наочно разпореждане е указал на ответника да представи доказателства,че именно посочените неверифицирани разходи са предмет на регистрирана нередност, както и етапа на който се намира производството по администриране нередността.

В отговор са представени последващи решения за верификация по отправени искания за плащане,в т.ч. с тях са верифицирани частично и част от отказаните с настоящото решение суми.Тези доказателства ясно обосновават и законосъобразността на приложеното основание, а именно – наличието на висяща процедура по администриране на сигнал за нередност.

В този смисъл и съдът не следва да обсъжда понастоящем представените от жалбоподателя протоколи свързани с проверките,доколкото дали тези обстоятелства представляват нередност не е въпрос на настоящото производство. Не това е и приложеното от ответника основание. В този смисъл настоящото преизясняне не засяга въпроса следва ли да се постанови отказ от верификация поради допуснати нередности и нарушения.И не дава подобно разрешение. Респ. не преклудира и последващо произнасяне от страна на ответника,респ. оспорване от страна на жалбоподателя. Съдът не следва да навлиза и в частичен анализ на това кои суми понастоящем са верифицирани и кои остават неверифицирани,като следствие от последващите произнасяния. Най-малкото защото видно от представените доказателства, а и от твърденията на страните - процедурата не е приключила,респ. нормата на чл.64 ал.1 ЗУСЕФСУ предоставя възможност на РУО да съобрази всички относими обстоятелства и доказателства като не/признае посочените разходи в последващи искания за плащане,които жалбоподателят може и следва да отправи щом счита проекта за изпълнен съобразно условията му.

В този смисъл жалбата,като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход от спора основателна,съгласно нормата на чл.143 ал.3 АПК, е претенцията на ответника за присъждане на съдебно-деловодни разноски. Такива са поискани в минимален размер,който съдът определя съобразно чл.24 НЗПП на 200лв. В заключение следва да се отбележи,че дължимото нормативно конвертиране на нормативно разписаната сума е въпрос по изпълнение на акта.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл.второ от АПК,Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция по заетостта срещу Решение изх. № BG05SFRP002-1.003-0001/147 от 23.04.2027г. на ръководителя на Управляващия орган/УО/ на Оперативна програма/ОП/ „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027 и главен директор на ГД ЕФМПП за верификация по постъпило искане за междинно плащане № 15 от ИСУН 2020 за отчетен период 01.01.2026г.-28.02.2026г. в частта с която не са верифицирани разходи в размер на 2 444 862,79евро.

ОСЪЖДА Агенция по заетостта за заплати на Министерство на труда и социалната политика сумата от 200/двеста/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: